

Bilag til f. t. l. vedr. Kongeriget Danmarks regering og Ukraines regering

2. Sådanne renter kan også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis modtageren er den retmæssige ejer af renterne, må den pålignede sat ikke overstige 10 pct. af renternes bruttobeløb.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2,

a) renter, der hidrører fra Ukraine, skal fritages fra ukrainsk beskatning, hvis renterne betales til:

- (i) den danske stat, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller et dertil hørende offentligt organ;
- (ii) Danmarks Nationalbank;
- (iii) Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene;
- (iv) Investeringsfonden for Mellem- og Østeuropa;

b) renter, der hidrører fra Danmark, skal fritages fra dansk beskatning, hvis renterne betales til:

- (i) den ukrainske stat, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller et dertil hørende offentligt organ;
- (ii) Ukraines Nationalbank;

c) enhver anden institution, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal fritages fra beskatning i den anden kontraherende stat angående renter, der er betalt til en sådan institution og som hidrører fra den anden stat, hvis en sådan institution ved gensidig overenskomst mellem de kompetente myndigheder i de to stater er karakteriseret som svarende til de institutioner, der er nævnt i litra a) (iii) – (iv);

d) renter, der hidrører fra en kontraherende stat for et lån, som er garanteret af nogen af de i litra a) eller b) nævnte institutioner, og som er betalt til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat;

e) renter, der hidrører fra en kontraherende stat, kan kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis:

- (i) modtageren er hjemmehørende i denne anden stat, og
- (ii) en sådan modtager er et foretagende i denne anden stat og den retmæssige ejer af renterne, og

(iii) renterne er betalt i henhold til en gældsforpligtelse, der er opstået i forbindelse med dette foretagendes salg på kredit af ethvert industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr til et foretagende i den førstnævnte stat, undtagen hvor salget eller gældsforpligtelsen er foregået mellem indbyrdes forbundne foretagender som omhandlet i artikel 9.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af selve staten, en politisk underafdeling, en lokal myndighed, eller en person, som er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde hvor den person, der betaler renten, uanset om han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, imidlertid har et fast driftssted eller fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket den gældsforpligtelse, for hvilken renten betales, er opstået, og sådan rente afholdes af et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. I tilfælde hvor en særlig forbindelse mellem betaleren og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis den nævnte forbin-